

هر جا که هستید به مبارزات ضد جنگ پیوندید!

بولتن خبری شماره ۲

بمباران بی وقفه عراق هم چنان ادامه دارد. هم چنان انحصار اخبار جنگ در دست رسانه های اصلی وابسته به قدرتهای جنگ طلب است. هنوز از جنایات واقعی که جنایتکاران آمریکایی و انگلیسی به همراه متحدان استرالیایی، ایتالیایی، هلندی و ... دست بکار آن هستند اطلاع دقیقی نیست. اخبار مبارزات مردم در سراسر جهان نیز با قطره چکان از برخی رسانه ها به گوش مردم می رسد. در شرایطی که مردم جهان اینچنین متحد و یکپارچه شده اند، مسلما مرتجعین سعی می کنند تا جایی که ممکن است آن را منعکس نکنند. این بولتن خبری تلاشی جهت پخش اخبار مبارزات ضد جنگ و تقویت مبارزات ضد جنگ بویژه در میان فارسی زبانان است.

انگلستان:

در شهرهای گوناگون انگلستان تظاهراتی بزرگ و کوچکی برگزار شد. بزرگترین در لندن بود که طبق گفته سازمان دهندگان ۷۰۰ هزار نفر و به گفته مطبوعات ۲۰۰ هزار نفر بودند. شعارهای تظاهرات عبارت بودند از "پیروزی برای عراق"، "تکراس را هم بمباران کنید چون نفت دارد"، و شعارهایی مبنی بر خواست برکناری حکومت بلیر.

هیئت حاکمه انگلیس خیلی امیدوار بودند که با آغاز جنگ از شدت مبارزه ضد جنگ کاسته شود. آنها سعی کردند با تبلیغات میهن پرستانه مبنی بر اینکه "از سربازانمان باید حمایت کنیم" تخم گیجی و انفعال را در میان توده هایی که ضد جنگ هستند پیاشند. اما بطرز مقتضایه ای در این تلاش خود شکست خوردند. بخصوص جوانان جواب دندان شکنی به این تبلیغات دادند. روزنامه گاردین نوشت که حضور جوانان و محصلین مدارس چشمگیر است. "این جوانان در بیان عقایدشان بسیار منسجم و پر احساس هستند و از اینکه گفته شود که به بازی گرفته شده اند بسیار عصبانی می شوند." یکی از این جوانان گفت: "شروع جنگ آنرا درست نمی کند. این جنگ غلط است و حالا که شروع شده باید متوقف شود. تازه اول کار است. بعد از عراق نوبت خاورمیانه است و بعد اسرائیل. ما هم اینجا هستیم و آنقدر تظاهرات خواهیم کرد که بلیر گوش دهد. همین تظاهرات های ضد جنگ باعث شد که فرانسه و آلمان وارد این جنگ نشوند...." تقریباً تمام رستورانها و مغازه های مسیر تظاهرات پوستر ضد جنگ به شیشه ها و دیوار مغازه هایشان چسبانده بودند. یکی از شعارهای پوسترها این بود: "جنگ اگر شروع شود، متوقفش کنیم".

تظاهرات لندن بسیار رزمنده بود. بطوریکه پلیس لندن مجبور شد لباسهای ضد شورش بر تن کند و به میدان بیاید تا از سنگ باران تظاهر کنندگان در امان بماند.

بخشی از تظاهرات از بدنه اصلی در هاید پارک جدا شد و خیابان آکسفورد را مسدود کرد.

جو بسیار سیاسی شده است. مردم در همه جا، در محل کار، در مغازه ها و بارها بحث سیاسی و جنگ را می کنند.

در نقاط دیگر انگلستان نیز تظاهراتی دیگری برگزار شد. مشخصاً در مقابل پایگاه نظامی آمریکا در من ویت هیل در شمال یورکشایر. در اینجا نیز با پلیس درگیری شد و عده ای دستگیر شدند. در شهر گلاسگو نیز تظاهر کنندگان خیابانها را مسدود کردند که به دستگیر عده ای منجر شد. در شهر

فیرفور که پایگاه ارتش سلطنتی انگلیس است پنج هزار نفر برای اعتراض جمع کردند. بمب افکن های ب - ۵۲ آمریکا در اینجا مستقر هستند و از اینجا برای پرواز به سوی عراق و بمباران آن بلند می شوند. در اینجا نیز عده ای از تظاهر کنندگان دستگیر شدند.

فعالین سازمان زنان هشت مارس هزاران اعلامیه در میان تظاهر کنندگان پخش کردند. حضور فعالین سازمان با پلاکاردهای ضد جنگ توجه بسیاری از سازمان های زنان فعال در انگلستان را بخود جلب کرد. اگرچه بسیاری از زنان فعال سازمان هشت مارس را بخاطر فعالیت های ضد جنگ افغانستان خوبی می شناسند. حضور فعالین سازمان زنان هشت مارس و بطور کلی حضور ایرانیان، افغانی ها و کردها در تظاهرات علیه جنگ و علیه دولت انگلیس بیش از هر چیز تبلیغات دروغین امپریالیستها را در افکار عمومی این کشورها خنثی می کند، تبلیغاتی که گویا مردم ایران و بویژه زنان ایرانی چشم انتظار رهایی خود توسط بوش و بلر هستند. یادآوری کنیم که این تظاهراتها همچنان در مقابل ساختمان پارلمان انگلیس هر روز ادامه دارد.

سازمان زنان هشت مارس (ایرانی، افغانستانی) - واحد انگلستان

هلند

تظاهرات ۲۰,۰۰۰ نفری ضد جنگ آ مستردام.

در این تظاهرات گروههای مختلفی که علیه جنگ موضع گیری داشتند شرکت کرده بودند.

تظاهرات از ساعت یک بعدازظهر آغازو تا ساعت پنج بعدازظهر ادامه داشت. در پایان تعدادی از جمعیت به سمت سفارت آمریکا راهپیمایی کردند که منجر به درگیری با پلیس

شد. به گفته پلیس در این درگیری ۲۹ نفر دستگیر شدند.

طی تظاهرات افرادی از گروههای مختلف به سخنرانی پرداختند. در تمام طول راهپیمایی ترانه های ضد جنگ و ضد بوش خوانده می شد.

صدها اعلامیه ضد جنگ سازمان زنان هشت مارس در بین مردم به زبان انگلیسی پخش شد.

در این تظاهرات مردم حمایت دولت هلند به آمریکا را محکوم کردند و خواهان لغو آن شدند.

مسئول واحد هلند سازمان زنان هشت مارس علیرغم نبودن در لیست

سخنرانان موفق شد از تریبون تظاهرات به سخنرانی به زبان هلندی

پردازد. وی بعد از معرفی از طرف مجری برنامه به عنوان یکی از فعالین

سازمان زنان هشت مارس به سخنرانی خود پرداخت. این سخنرانی بارها

توسط مردم با کف زدن و سوت زدن و یا با دادن شعارتاکید و تأکید میشد.

سخنرانی وی به عنوان چرا جنگ به طور خلاصه چنین بود:

چرا جنگ ؟

-امروز حرف ما در باره بمب خطرناکی به نام موا ب به وزن ۱۰/۵ تنی است که فرار است برسر مردم عراق فرود آید. بمبی که باعث کشتار جمعی مردم بیگناه می شود.

- امروز حرف ما بر سر هزارن بمبی است که برسر مردم عراق فرو می ریزد و هزاران کشته و زخمی به جا می گذارد.

- اگر به تاریخ نگاه کنیم میتوانیم دست آمریکا را بطور مستقیم و غیر مستقیم در جنگ و جنگ افروزی در جهان به وضوح بینم برای مثال در ویتنام، شیلی، یوگسلاوی، پاناما، نیکارگوا، عراق، افغانستان، و بار دیگر در عراق. اگر به حرفهای بوش خوب توجه کنیم آنها همانند حرفهای هیتلر در ۱۹۳۸ می یابیم.

- حالا شما خودتان قضاوت کنید. در آن زمان نیز اسپانیا و ایتالیا به هیتلر پیوسته بودند همانند امروز که به بوش پیوسته اند. آمریکا، انگلیس، استرالیا و ژاپن میروند که بار دیگر نام خود را به ننگ در تاریخ ثبت کنند

- بوش در تلویزیون اعلام میکند که می خواهم برای مردم عراق صلح برقرار می کنم حالا خودتان بگویند صلح همراه با بمب آیا باین روش میتوان به آزادی و صلح رسید.

- این جنگ با عراق پایان نمی پذیرد و به کشورهای دیگر هم کشیده خواهد شد.

- ماهم می گوئیم یانکی برو خانه ات این شعار یادآور جنگ بر حق مردم ویتنام علیه آمریکا بود.

- باید سفارت خانه های آمریکا بعنوان سمبل تجاوز، جنایت و قدرت جنگ طلب در سراسر جهان بسته شود.

در پایان ما می خواهیم که هر چه زودتر جنگ پایان یابد و همگی با فریاد بلند شعار جنگ را متوقف کنید را می دهیم.

سازمان زنان هشت مارس (ایرانی، افغانستانی) - واحد هلند

آلمان

هزاران نفر در شهر فرانکفورت در اعتراض به جنگ برای دومین روز تظاهرات کردند. صدها اعلامیه علیه جنگ توسط فعالین سازمان زنان هشت مارس در این تظاهرات پخش شد. شرکت کردها در این تظاهرات چشمگیر بود. زنان فعال افغانستانی واحد فرانکفورت پیگرانه در این اعتراضات شرکت کرده و سعی کردند بسیاری دیگر از افغانی های مقیم فرانکفورت را به این اعتراضات دعوت کنند.

سازمان زنان هشت مارس (ایرانی، افغانستانی) - واحد فرانکفورت

سوئد

روز شنبه ۲۲ مارس قریب به ۲۰۰۰۰ نفر در استکهلم دست به تظاهرات علیه جنگ تجاوزگرانه آمریکا و انگلیس به عراق زدند. تظاهرات بسیار رادیکال و رزمنده بود. بسیاری از تظاهر کنندگان دانشجوی و دانش آموز بودند. در این تظاهرات ماریا پیا نویسنده فمینیست سوئدی گفت که افتخار می کند به اینکه از هر ۱۰ زن سوئدی ۹ نفر ضد جنگ است. شرکت کنندگان ضد سیاست دولت سوئد در این جنگ بودند. شب قبل یعنی جمعه ۱۰ هزار نفر تظاهرات کرده بودند. شمار پلیس زیاد بود و جو پرتنش بود. بخشی از تظاهرات به سوی سفارت آمریکا رفت. در حالیکه پلیس آنها ممنوع کرده بود. بین پلیس و مردم درگیری شد. بخش دیگری از تظاهرات بسوی سفارت اسرائیل رفت و بخشی دیگر در مرکز شهر استکهلم به مسدود کردن خیابان پرداخت. گزارشگر سازمان زنان هشت مارس از استکهلم

اخبار آمریکا:

روز شنبه ۲۲ مارس در سراسر آمریکا تظاهراتهای بزرگ و کوچکی علیه این جنگ برگزار شد. نیویورک، لس آنجلس، سانفرانسیسکو، سیاتل، شیکاگو،

ماساچوست، پورتلند، واشنگتن، لانگ بیچ، فرزنو، ممفیس، هوستون، آتلانتا، هالیوود و غیره.. در برخی از شهرهای بزرگ مانند شیکاگو، سانفرانسیسکو، نیویورک این اعتراضات به درگیری با نیروهای پلیس و دستگیری های گسترده کشیده شد. این تظاهراتها از روز آغاز جنگ یعنی پنجشنبه شروع شد. و روز شنبه به اوج خود رسیدند و در برخی شهرها هنوز ادامه دارد. تظاهراتها طیف وسیعی از افشار و طبقات مختلف و گرایشات سیاسی گوناگون را در بردارد. اما جمعیت عمدتاً جوان است و رادیکال و رزمنده. با حس عمیق همبستگی با مردم عراق.

نیویورک ۲۲ مارس

ساعت ۱۲ و سی دقیقه تظاهرات از تقاطع خیابان ۴۲ و برادوی شروع شد. خیابان کاملاً پر از جمعیت فشرده بود و طول آن تا چند بلوک می شد. طول آن حداقل از خیابان ۲۱ تا ۴۴ بود. همه جا پلیس یونیفورم پوش و پلیس های لباس شخصی دیده می شدند. و پنج هلیکوپتر بر فراز تظاهر کنندگان جولان می دادند. نمایش پوستر "گوبرنیکا" بیکاسو بشدت جلب نظر می کرد. مردم بشدت عصبانی هستند. و حالاتشان با تظاهراتهای آرام ماههای گذشته تفاوت بارزی کرده است. هنوز یکساعت از تظاهرات نگذشته بود که پلیس دستگیری ها را شروع کرد. در خیابان برادوی یک کامیون پلیس با بلند گویهای قوی اعلام می کرد که تظاهرات تمام شده است و پیامی را با این مضمون پخش می کرد: "تظاهرات تمام شده است. از اینجا خارج شوید تا دیگران بتوانند وارد شوند". و جمعیت جواب می داد: " جنگ تمام شده. از عراق خارج شوید تا مردمش بتوانند زندگی کنند." در همین موقع پلیس ضد شورش وارد شد. و اعلام کرد یا به خانه هایتان بروید یا دستگیر می شوید. ساعت ۲ و سی دقیقه دستگیری نوده ای شروع می شود. خبرنگاران سی ان ان و ان بی سی در صحنه هستند اما گزارش نمی کنند. تظاهر کنندگان فریاد می زنند: "تمام جهان شاهد است". ساعت پنج پلیس هنوز فریاد می زند که تظاهرات تمام شده. در این ساعت عده زیادی دست به نافرمانی می زنند و مقاومت می کنند و فریاد می زنند "بوش را دستگیر کنید". اتوبوسهای پلیس پر از دستگیر شدگان می شود. تظاهرات تا نیمه شب ادامه پیدا می کند.

طبق گفته پلیس حدود سیصد تا چهارصد هزار نفر در این تظاهرات رزمنده شرکت کرده بودند. مردم از ایالتهای اطراف نیویورک ساعتها رانده و به نیویورک آمده بودند. پوسترهای بزرگ "به ما نه" که به شکل کره زمین و آبی رنگ است همه جا دیده می شد که برخی از آنها به زبان عربی بود. بسیاری از هنرپیشگان معروف و برندگان جایزه نوبل و غیره شرکت داشتند.

سانفرانسیسکو:

برای سومین روز تظاهر کنندگان خیابانها را مسدود کردند. مشخصاً پل بی را اشغال کردند که کاملاً شهر سانفرانسیسکو را از حرکت انداخت. درگیری با پلیس گسترده و دستگیری ها نیز گسترده بود. تظاهر کنندگان شیشه های ماشین های پلیس را شکستند و در جنگ و گریز با پلیس از مواد اشتعال زا استفاده می کردند. در این سه روز بیش از ۲۰۰۰ نفر دستگیر شده اند.

مراسم اسکار:

در مراسم اسکار مایکل مور که بخاطر فیلم مستند "بولینگ با کولومبیا" جایزه گرفت نقطه کوتاهی علیه جنگ کرد و گفت "شرم بر تو بوش. تو رفتی"

هستی. " عده زیادی از حضار او را تشویق کرده و عده ای هو کردند. امسال کلیه مراسم هنری در آمریکا رنگ و بوی سیاسی بسیار قدرتمندی گرفته است. قبل از این در ماه گذشته لارا بوش، زن رئیس جمهوری آمریکا، مجبور شد سمپوزیوم سالانه ادبیات آمریکا که در کاخ سفید برگزار می کند را کنسل کند زیرا بسیاری از نویسندگان و شعرانی که به این مراسم دعوت شده بودند اعلام کردند که این مراسم را به مراسم افشای جنگ بوش علیه عراق تبدیل خواهند کرد. لازم به ذکر است که هزاران نفر از هنرپیشگان و نویسندگان و کارگردانان آمریکایی "بیانیه ندای وجدان" که توسط جنبش سراسری "به نام ما نه" صادر شد را امضا کردند. امضا کنندگان این بیانیه اکنون به حدود دویست هزار نفر رسیده است.

دیگر نقاط جهان:

تظاهرات گسترده ای در رم و اسپانیا برگزار شد. در استرالیا تظاهرات با درگیری با پلیس کشید. مشخصا در ملیون برای دومین روز ۲۵۰۰۰ تظاهرات کرده و خیابانها را مسدود کردند. در بارسلون به گفته مطبوعات ۱۵۰ هزار نفر و به گفته شهرداری نیم میلیون نفر به اعتراضات روز شنبه پیوستند. در همه کشورهای اروپا همزمان صدها هزار نفر در اعتراض به خیابانها آمدند. در یونان، فنلاند، سوئد، نروژ، دانمارک، بلژیک، هلند، سوئیس، ایتالیا، لهستان، فرانسه و غیره.

تظاهرات در بروکسل خشونت آمیز بود. تظاهر کنندگان بوش را به هیتلر تشبیه کردند و پرچمهای آمریکا را به آتش کشیدند.

در سودان يك دانشجوئي ۱۹ ساله به ضرب گلوله پلیس کشته شد. در یمن تظاهرات به سوی سفارت آمریکا حمله برد. و سه نفر به ضرب گلوله پلیس کشته شدند.

بحرین: تظاهراتی خشونت آمیز. کوکتل و پرچم آتش زدند. و پلیس ضد شورش شلیک کرد.

رم: دو مارانون ضد جنگ که دربرگیرنده پانزده هزار نفر شرکت کننده از چهار کشور مختلف است امروز به رم رسید.

کویت: يك سرباز آمریکائی (رنگین پوست) نارنجکی را در پناهگاه نظامی سربازان آمریکائی پرتاب کرد. يك نفر کشته شد. و دوازده سرباز آمریکائی شدیداً زخمی شد. مقامات ارتش آمریکا سعی می کنند مساله را اینطور توضیح دهند که این سرباز دچار شوک عصبی شد و دست به این عمل زد. اما اطرافیان می گفتند که از این جنگ بشدت عصبانی شده است و ضد جنگ است.

بهر حال جنبش "سربازان ضد جنگ" در آمریکا سابقه طولانی دارد. در جنگ ویتنام تعداد زیادی از سربازان آمریکائی از رفتن به جنگ علیه ویتنامی ها سرپیچی کردند و عده ای از آنان در ویتنام به سوی فرماندهان خود تیراندازی کرده و به ویتنامی ها پیوستند. بی شک با تشدید جنبش ضد جنگ در آمریکا و اعتلا مبارزه انقلابی ما شاهد وسیع تر شدن جنبش اعتراضی در

خود ارتش آمریکا و در میان سربازان که اکثرشان از میان طبقات تحتانی هستند خواهیم بود.

اخبار بالا اغلب از سایت جنبش «به نام ما نه»

ایران:

متأسفانه اخبار ایران را باید به صورت منفی بدهیم. یعنی خبری از حرکات ضد جنگ مستقل از حکومت در میان هیچ فشاری از مردم دیده نمی شود. تنها يك گروه از زنان مترقی سکولار به آگاهی ضد امپریالیستی در میان مردم دامن می زنند و چند آکسیونهای ضد جنگ برگزار کرده اند. این بی تفاوتی بهیچوجه به نفع جنبش عدالت جویانه و آزادیخواهانه در ایران نیست. و این مساله وظیفه مهمی را بر دوش نیروهای آگاه می گذارد. این بی تفاوتی نسبت به جنگ جنایتکارانه ای که آمریکا به راه انداخته و در اقصی نقاط جهان میلیونها نفر به ضد خود بلند کرده است چند دلیل دارد. دلایل این امر را می توان دسته بندی کرد. برخی از آنها با نیت حسنه است. یعنی مردم از سالها شعار های عوامفریبانه "ضد امپریالیستی" حکام اسلامی بیزارند. این بیزاری بجاست. اما بهر حال سکوت در مقابل این جنایت امپریالیستها درست نیست. و چه بسا برای جنبش سیاسی ترقیخواهانه در ایران فاجعه به بار خواهد آورد. برخی دیگر نمی خواهند میان امپریالیسم آمریکا و جمهوری اسلامی طرف حکام اسلامی را بگیرند. این نیز درست است. اما میان دشمنان ما همیشه تضاد خواهد بود. و نمی توان هنگام حدت این تضادها جنایات یکی از آنها را فراموش کنیم. یکی دیگر از دلایل بی تفاوتی مردم مربوط به تفکر زهر آگینی است که گویا آمریکا ما را از دست جمهوری اسلامی نجات می دهد. ممکنست آمریکا جمهوری اسلامی را از قدرت کنار بزند اما برای آن نیست که گویا می خواهد مردم را نجات بدهد. بلکه می خواهد يك حکومت مستبد ارتجاعی کارآمد تر که علنا نوکر آمریکا باشد بجای آن بیاید. این وسط هیچ چیزی نصیب مردم نخواهد شد. يك تفکر زهر آگین دیگر که حکام اسلامی در میان مردم دامن می زنند آن است که صدام هشت سال جنگ علیه ما براه انداخت بنابراین حقیقت است. این نیز تفکر زهر آگینی است. و فقط شایسته این جنایتکاران اسلامی است. و نه مردم. زیرا اولاً جنگ آمریکا علیه صدام نیست بلکه علیه مردم عراق و حق تعیین سرنوشت آنهاست. ثانیاً، صدام جنگ ایران و عراق را راه نینداخت. جمهوری اسلامی به اندازه صدام در آن مقصر است. آنها به کمک آمریکا و اروپا و شوروی به هر دوی آنها سلاح می دادند مردم ایران و عراق را به کشتن همدیگر واداشتند. و این جنایت را مردم ایران و عراق نه جمهوری اسلامی و نه به رژیم عراق و نه به امپریالیستهای آمریکا و روسیه و اروپا نخواهند بخشید. ثالثاً، این ایدئولوژی ارتجاعی است که بگذار يك مردم دیگر را بکشند و به خون بکشند که چیزی به ما برسد. این ایدئولوژی غیر از بردگی هیچ چیز بهمراه نمی آورد. این تفکر را متأسفانه در میان کردها نیز مشاهده می کنیم. خلقهای خاورمیانه برای بدست آوردن حقوق خود منجمله حق تعیین سرنوشت باید با یکدیگر همبستگی داشته باشند. و همبستگی مینی موم در این مقطع ضدیت با این جنگ جنایتکارانه است. همراهی با امپریالیسم آمریکا برای هیچ خلقی هیچ حقی بهمراه می آورد. بگذارید در مورد این مساله در کمال صراحت حرف بزنیم و روشن باشیم. باعث تأسف زیاد است که مود و تفکر مردم در ایران و کردستان عمدتاً بر خلاف مود و تفکر مردم ترقیخواه جهان است. نیروهای سیاسی مترقی باید

با تمام قوا و با صراحت با این وضعیت مقابله کنند و بر خلاف این موج زهر آگین حرکت کنند و آنرا برگردانند زیرا آینده مبارزه برای ترقی و عدالت در ایران در گروه روشن بودن اذهان بر سر دشمنان بزرگ و کوچکمان است.

سازمان زنان هشت مارس (ایرانی، افغانستانی)
۲۴ مارس